

Miljøministeren har endvidere efter drøftelse med ministeren for kulturelle anliggender til udvalget fremsendt kommissorium for og sammensætning af det midlertidige udvalg om samarbejdet mellem fredningsmyndighederne og museerne om arbejdsopgaverne i medfør af lovgivningen om bygningsfredning, fortidsminder m.v. Det fremgår heraf, at også de lokalhistoriske arkiver bliver repræsenteret i udvalget.

Udvalget har drøftet lovforslagets § 12, stk. 1, hvorefter ejeren af en fredet bygning, såfremt han vil kræve den overtaget af staten, kan forlange »ejendommen« overtaget og ikke blot bygningen med et ikke nærmere specificeret grundareal. Miljøministeren har på denne baggrund over for udvalget givet tilsagn om, at reglen kun vil blive anvendt i ekstraordinære tilfælde, og at beføjelsen til at træffe afgørelse i sådanne tilfælde vil forblive hos ministeren. Ministeren har præciseret, at der herved tænkes på de tilfælde, hvor der ikke kan opnås enighed mellem fredningsmyndighederne og ejeren om, hvor stor en del af ejendommen der skal overtages, og hvor reglen om, at ejeren skal forlange hele ejendommen overtaget og ikke blot bygningen med et ikke nærmere bestemt grundareal, derfor kan bringes i anvendelse. Ministeren har herved særligt ønsket at tilkendegive, at reglen i § 12, stk. 1, ikke må føre til forsøksbehandling af landbruget i forhold til ejere af andre ejendomme.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, socialistisk folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag nr. 6, 7, 9, 10 og 12.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet har dog stillet og tiltrådt ændringsforslagene nr. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 12 for at gøre et dårligt lovforslag lidt mere rimeligt.

Det skal indledningsvis understreges, at mindretallet finder, at en bygningsfredningslovgivning er nødvendig, men mindretallet finder ikke det foreliggende lovforslag velegnet.

Behandlingen i udvalget har vist, at ejerne af fredede bygninger i et vist omfang påføres

betragtelige meromkostninger, som man kunne overveje at kompensere for gennem skattelovgivningen. Eksempelvis har Danske Arkitekters Landsforbund over for udvalget oplyst, at der næsten aldrig sker en reel værdiforøgelse på grund af offentlige tilskud, hvorfor en beskatning af tilskuddene forekommer urimelig. Ministeren for skatter og afgifter bestred dette synspunkt under et samråd, hvad der førte til spørgsmål 11 (optrykt som spørgsmål 1), hvor udvalget udbad sig nærmere dokumentation for disse vurderinger. Af svaret på spørgsmålet fremgår, at ministeriet for skatter og afgifter ikke er i besiddelse af materiale, der kan afvise den opfattelse, som Danske Arkitekters Landsforbund har gjort gældende.

Udvalget har i spørgsmål 12 (ikke optrykt) spurgt ministeren, hvad han agtede at foretage sig i anledning af, at den løbende ejendomsbeskatning af fredede ejendomme ofte bliver for høj. Dette væsentlige spørgsmål har ministeren imidlertid ikke foranlediget besvaret.

I spørgsmål 23 (ikke optrykt) har udvalget anført, at der i bygningsfredningssager ikke er ankenulighed. Udvalget har derfor spurgt, om der er andre områder inden for ministerens ressort, hvor de berørte ikke har adgang til administrativt at anke en afgørelse. Ministeren besvarer dette spørgsmål ved at henvise til loven om kommuneplanlægning: »Kommunalbestyrelsen kan således bl. a. endeligt vedtage lokalplaner samt træffe afgørelse om dispensationer fra sådanne planer, uden at kommunalbestyrelsens skønsmæssige afgørelser kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

Dette eksempel, der altså er det eneste, ministeren anfører, selv om udvalget havde spurgt, om der var andre områder, hvor der ikke er administrativ ankeadgang, forekommer ikke særlig velvalgt. Dels på baggrund af de relativt komplicerede tilvejebringelsesregler for lokalplaner i kommuneplanlovens kapitel 3, og dels fordi det i lovens § 48, stk. 1, er bestemt:

»En kommunalbestyrelses afgørelse vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, kan påklages til miljøministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.«

Ministeren har i en lang række svar og kommentarer anført, at fredningshensynene skal afvejes mod bl. a. økonomiske hensyn,